

SĄD

Postanowienie Sądu z dnia 18 lipca 2016 r. – Bank Mellat/Rada

(Sprawa T-72/12) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Stwierdzenie nieważności zaskarżonych aktów — Umorzenie postępowania)

(2016/C 343/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bank Mellat (Teheran, Iran) (przedstawiciele: S. Zaiwalla, P. Reddy, F. Zaiwalla, Z. Burbeza, solicitors, M. Brindle, QC, i R. Blakeley, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i I. Rodios, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE i mające na celu stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. 2011, L 319, s. 71), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 2011, L 319, s. 11) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. 2012, L 88, s. 1) w zakresie, w jakim nazwa skarżącego została pozostawiona w wykazie osób i podmiotów, do których mają zastosowanie te środki ograniczające.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Postępowanie w przedmiocie wniosku Provincial Investment Companies Association, Saba Tamin Investment Company, Common Investment Fund (Pars Fund), Shirin Asal Food Industrial Group, Sorbon Industrial Production Group i Individual Stock Association o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone.
- 3) Bank Mellat, Rada Unii Europejskiej, Provincial Investment Companies Association, Saba Tamin Investment Company, Common Investment Fund (Pars Fund), Shirin Asal Food Industrial Group, Sorbon Industrial Production Group i Individual Stock Association pokrywają każde z nich własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 14.4.2012.

Skarga wniesiona w dniu 8 lipca 2016 r. – Portigon/SRB

(Sprawa T-365/16)

(2016/C 343/52)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Portigon AG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci B. Bliesener i V. Jungkind)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wniosła do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej, na których podstawie zostały oparte decyzje niemieckiego Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung o pobraniu w dniu 22 kwietnia 2016 r. (sygn. akt 2208101-2016-JB) oraz w dniu 10 lipca 2016 r. (sygn. akt 2208102-2016-JB2) od strony skarżącej rocznych składek na poczet jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- zobowiązanie strony pozwanej do przedłożenia ww. decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 70 ust. 2 akapity pierwszy do trzeciego rozporządzenia (UE) nr 806/2014⁽¹⁾ w zw. z art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 2015/81⁽²⁾ w zw. z art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE⁽³⁾.

- Strona pozwana niesłusznie nałożyła na stronę skarżącą obowiązek uiszczenia składki na rzecz funduszu, ponieważ instytucja ta nie jest narażona na ryzyko, jej restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w oparciu o przepisy rozporządzenia (UE) nr 806/2014 jest wykluczona i instytucja ta nie ma znaczenia dla stabilności systemu finansowego.
- Strona skarżąca nie prowadzi już operacji na rynku. Począwszy od początku 2012 r. nie prowadziła już nowych operacji i w wyniku decyzji Komisji w przedmiocie pomocy państwa jest objęta restrukturyzacją, względnie uporządkowaną likwidacją. W stosunku do większości jej niespełnionych zobowiązań ma ona pozycję powiernika na rzecz innego podmiotu prawa, który przejął ryzyko powodzenia i strat z jej działalności.
- Z kolei delegowane rozporządzenie (UE) nr 2015/63⁽⁴⁾, które nie przewiduje żadnego wyjątku dla instytucji takich jak storna skarżąca, narusza art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE.

2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 16 i art. 20 Karty praw Podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”).

Ze względu na szczególną sytuację strony skarżącej w porównaniu do innych instytucji kredytowych objętych obowiązkiem uiszczenia składki ww. decyzje naruszają ogólną zasadę równego traktowania. Ponadto ingerują one nieproporcjonalnie w wolność prowadzenia działalności gospodarczej, z której korzysta strona skarżąca.

3. Zarzut trzeci, podnoszony pomocniczo, dotyczy naruszenia art. 70 ust. 2 akapity pierwszy do trzeciego rozporządzenia (UE) nr 806/2014 w zw. z art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 2015/81 w zw. z art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE

Dokonując obliczenia wysokości składki strona pozwana niesłusznie nie odliczyła od kwoty zobowiązań stanowiących podstawę dla obliczenia wysokości składki wartości wykonywanego przez stronę skarżącą i podlegającego uwzględnieniu w bilansie nieobciążonego ryzykiem powiernictwa.

4. Zarzut czwarty, podnoszony pomocniczo, dotyczy naruszenia art. 70 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 w zw. z art. 5 ust. 3 i 4 delegowanego rozporządzenia (UE) nr 2015/63.

Dokonując obliczenia wysokości składki, strona pozwana niesłusznie zastosowała w odniesieniu do zawartych przez stronę skarżącą umów dotyczących instrumentów pochodnych koncepcję brutto, zamiast uwzględniającej ryzyko koncepcji netto.

5. Zarzut piąty, podnoszony pomocniczo, dotyczy naruszenia art. 70 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 w zw. z art. 6 ust. 8 lit. a) delegowanego rozporządzenia (UE) nr 2015/63.

Dokonując obliczenia wysokości składki strona pozwana niesłusznie potraktowała stronę skarżącą jako instytucję w reorganizacji. Wskaźnik ryzyka w rozumieniu art. 6 ust. 5 lit. c) delegowanego rozporządzenia (UE) nr 2015/63 powinien być zostać określony na najniższym możliwym poziomie.

6. Zarzut szósty dotyczy naruszenia art. 41 ust. 1 i 2 lit. a) karty, ponieważ przed wydaniem decyzji strona pozwana powinna była wysłuchać stronę skarżącą.
7. Zarzut siódmy dotyczy naruszenia art. 41 ust. 1 i 2 lit. c) karty, ponieważ strona pozwana nie uzasadniła swoich decyzji w dostatecznym stopniu.

- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010, Dz.U. 2014, L 225, s. 1.
- (²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/81 z dnia 19 grudnia 2014 r. określające jednolite warunki stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Dz.U. L 2015, L 15, s. 1.
- (³) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. 2014, L 173, s. 190.
- (⁴) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Dz.U. 2015, L 11, s. 44.

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2016 r. – Oberösterreichische Landesbank/SRB

(Sprawa T-376/16)

(2016/C 343/53)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Oberösterreichische Landesbank AG (Linz, Austria) (przedstawiciel: adwokat G. Eisenberger)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności „Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions of the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/13)” oraz pierwszej decyzji, najprawdopodobniej z dnia 15 kwietnia 2016 r., która, co oczywiste, jest nierozzerwalnie związana z decyzją z dnia 20 maja 2016 r.;
- ewentualnie: stwierdzenie nieważności „Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions of the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/13)” w zakresie, w jakim zarządza ona zwrot składek nadpłaconych w wyniku ustalenia wysokości składek na poczet jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w 2017 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy poważnego naruszenia istotnych przepisów formalnych ze względu na brak uzasadnienia zaskarżonej decyzji.
2. Zarzut drugi dotyczy poważnego naruszenia istotnych przepisów formalnych ze względu na niepodanie do wiadomości zaskarżonej decyzji w całości.
3. Zarzut trzeci dotyczy niedostatecznej korekty składki skarżącego na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za rok 2016 r.